

ה"ת 32686/10/16 - ניסנוב נגד מדינת ישראל - משטרת ישראל מרחב דן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 32686-10-16 ניסנוב נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת נעה תבור
ניסנוב
נגד
המבקשת:

מדינת ישראל - משטרת ישראל מרחב דן

החלטה

1. בתיק זה נדונה לפני בעבר בקשה להחזרת תפוסים (שקית יהלומים) שהוגשה על ידי אדם בשם ניסן ניסנוב. בתאריך 25.07.18 דחיתי את הבקשה בהחלטה מפורטת וקבעתי שלא עלה בידי מר ניסנוב להוכיח זיקה ליהלומים. מדובר ביהלומים שנתפסו במהלך חיפוש שערכה המשטרה בבית קפה ובמהלכו נתפסו בנוסף ליהלומים סמים וסכין.
2. עתה מונחת לפני בקשת המבקשת למתן הוראות בהקשר ליהלומים התפוסים לאחר שתיק החקירה נגנז.
3. עיינתי בתיק החקירה פעם נוספת ומצאתי שלא השתנה בו דבר מהותי מאז הובא לעיוני בעבר. בזמן שחלף הושלמה בדיקת משקל היהלומים וכן נחקר בעל בית הקפה. משקל היהלומים דומה לזה שנטען על ידי המבקש בבקשה המקורית אך אינו זהה ומכל מקום הובהר בהחלטה הקודמת מדוע אין במשקל היהלומים להפיג את סימני השאלה המרחפים מעל הבקשה.
4. הוראת החוק הרלוונטית היא זו הקבועה בסעיף 31 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט-1969 אשר קובעת כך:

"הובא לפני שופט, מכוח צו חיפוש, חפץ שאסור להשתמש בו או להחזיקו, ולא הוכיח המחזיק הצדק חוקי, רשאי השופט להורות על החרמתו, השחתתו או השמדתו, אף אם לא יובא אדם לדין בקשר אליו".

5. יהלומים אינם חפץ אשר במהותו אסור להחזקה אלא שהפסיקה אימצה פרשנות רחבה למושג זה וקבעה כי יחול גם כלפי חפצים שלמחזיק המסוים המבקש אותם אין זכות להחזיק בהם או להשתמש בהם. כך פסק השופט א' רובינשטיין:

"לטעמנו, במישור המשפטי, נכונה פרשנות בית המשפט המחוזי, 'חפץ שאסור להשתמש בו או להחזיקו' הוא חפץ שלמחזיק בו אסור להשתמש בו או להחזיקו, שכן הוא רכוש גנוב - למשל, ולא רק חפץ שכל אדם אינו רשאי להחזיק בו כמו סמים מסוכנים".

ראו בש"פ 4118/14 גנה נ' מדינת ישראל, פס' ד' (13.11.2014).

6. עם גניזת התיק ולאחר שקבעתי כי למבקש אין זיקה כדין ליהלומים, אני מורה על השמדת הסכין והסמים ועל חילוט היהלומים לטובת אוצר המדינה.

7. בסעיף 15 להחלטה הקודמת התייחסתי להתנהגות המשטרה בהליך וביקשתי התייחסות מפקד מרחב דן לשאלה מדוע לא תחויב המשטרה בהוצאות בגין התנהלותה בתיק זה. הוריתי כי התגובה תוגש לתיק לא יאחר מיום 10.8.17. תחילה הודע לבית המשפט כי יתקיים בירור ועל כן המתנתי לתוצאותיו. עד היום, בחלוף כשנה וחצי לא מצא לנכון מפקד היחידה להתייחס להחלטתי.

8. התנהגות היחידה החוקרת בתיק זה מביעה זלזול עקבי בהחלטות בית המשפט. כבר בראשית, בתאריך 27.10.16, כאשר התבקשה היחידה להבהיר מכוח מה מוחזקים התפוסים, לא זכתה ההוראה להתייחסות ועל כן נקבע דיון. במועד שנקבע ביום 9.1.17 לא התייצב נציג היחידה לדיון. בתאריך 7.2.17 הוריתי על ביצוע בדיקות נוספות אך המשטרה לא הגישה תוצרים עד למועד שנקבע ואף לא הודעה כלשהי בדבר ביצוע הבדיקות. גם במועד הנדחה לא בוצעו הבדיקות ולא נמסרה הודעה לבית המשפט. לדיון שנערך בתאריך 1.5.17 לא התייצב נציג המשטרה. בתאריך 10.5.17 ניתנו הנחיות נוספות לביצוע לאחר שתיק החקירה הועבר ללשכתי וכן נקבע מועד לדיון. בתאריך 19.6.17 הגיע נציג היחידה באיחור והודיע על שינוי עמדתם ביחס לתפוסים מבלי שבוצעו הבדיקות עליהן הוריתי ומבלי כל הנמקה לשינוי העמדה. לא אוכל להשלים עם התנהגות זו מצד המשטרה. רק מן הטעם שאולי בזמן שחלף בוצע בירור ממצה אלא שתוצאותיו לא הועברו מחמת טעות לעיוני, אשה החלטתי בענין חיוב המשטרה בהוצאות למשך שבוע נוסף.

9. ככל שבוצע בירור יועברו תוצאותיו לעיוני לא יאחר מיום 10.3.19.

בהעדר תגובה, תנתן החלטה משלימה בנוגע לחיוב בהוצאות.

המזכירות תעביר ההחלטה למפקד מרחב דן.

המזכירות תקבע תזכורת פנימית ליום 11.3.19.

נציג המבקשת יתאם קבלת תיק החקירה מלשכתי.

ניתנה היום, כ"ו אדר א' תשע"ט, 03 מרץ 2019, בהעדר
הצדדים.